

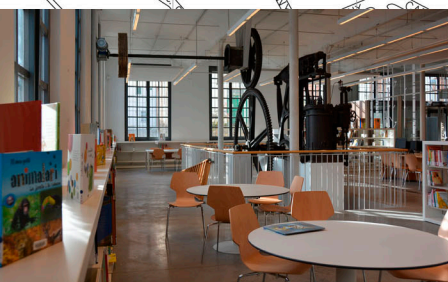
VILASSAR

a prop teu

48H
OPEN
HOUSE
BCN

LA RUTA

El patrimoni arquitectònic de Vilassar de Dalt és un mosaic gran i variat que podràs descobrir a través de la ruta que et proposem.

Vilassar
turisme

DIUMENGE 25 D'OCTUBRE D'11 A 14 H I DE 17 A 20 H

1. Forn romans de la Fornaca

*C/ Eduard Calvet i Pintó, s/n – Passeig de la Fornaca
Segle II dC; Antoni Gironès, 2003-2004*

Aquesta intervenció arquitectònica es realitza al jaciment arqueològic de la Fornaca, que presenta tres forns industrials romans del s. I dC que encara conserven la cambra de combustió. Es necessitava una protecció per garantir la conservació del jaciment ja que es tracta de tres forns excavats a l'argila, al mateix temps que l'edifici donava solució al passeig de vianants situat sobre el jaciment. El projecte arquitectònic manté les restes en un espai soterrat, provocant una entrada de llum natural en l'espai zenital i una façana que s'integra en l'espai reproduint un estrat arqueològic en pedra seca.

2. El celler de can Bruguera

*C/ Ignasi Iglesias, s/n – Pàrquing de La Quintana
Segles XVII-XVIII*

El celler ocupa la planta baixa de la casa de can Bruguera, casa de senyors reformada a finals del s. XIX i que ocupa l'antic emplaçament dels terrenys del mas Dilmer, documentat ja al s. XIV. El celler té dos grans àmbits: un espai d'entrada amb diferents elements relacionats amb l'elaboració del vi (premses, tines, eines, portadores, etc.) i un espai lateral on reposen una vintena de grans botes de roure. El celler està conformat per diferents espais amb volta catalana de maó i arcs a plec de llibre.

3. Fàbrica de can Manyer

Plaça Miquel Martí i Pol, 6

Nau antiga atribuïda a la patent Guastavino (1881); biblioteca, Dilmé i Fabré, 2010-2014

Construcció industrial formada per dues naus rectangulars a dues alçades i coberta a dues vessants que conformen un pati central.

Inicià les seves activitats el 1881 i hi ha diversos factors que porten a concloure que la nau antiga de la fàbrica, la de l'esquerra, seria obra de l'arquitecte Rafael Guastavino. Actualment acull la col·lecció tèxtil local i està en fase de remodelació.

La nau de la dreta és la seu de la biblioteca pública de Vilassar amb espais molt diàfans a dos nivells. Destaca el paviment hidràulic del pis superior de la biblioteca, com l'estructura de voltes sobre pilars de fosa de tota l'estructura de la planta baixa.

4. Casa de cós

Carrer Santa Engràcia 14-16

Segle XIX. Alfonso Sánchez (2020)

Les cases de cós són un tipus d'habitatge tradicional de Vilassar de Dalt i de molts dels pobles del Maresme. Es consoliden amb la revolució industrial, des del primer terç del segle XIX, com a solució al ràpid creixement de la població obrera, perdurant fins a la primera dècada del segle XX. S'estableixen de manera seriada i amb una tipologia unificada al voltant de les fàbriques tèxtils, per tal d'allotjar els treballadors i les seves famílies dins del mateix nucli urbà. El seu nom deriva de la paraula llatina *cursum*, que significa porció de terra estreta i allargada per edificar-hi una casa. La seva amplada característica es determina en funció de la longitud de les bigues de fusta utilitzades per obtenir una correcta resistència en l'edificació de cases urbanes. Aquest tipus de construcció forma part de la nostra història i són un patrimoni arquitectònic que cal cuidar, no només en la seva aparença externa, sinó també a l'interior. Les seves particulars característiques les han convertit en un signe d'identitat de Vilassar de Dalt. Entre els seus trets distintius, cal destacar les voltes de mocador a la cuina, la gran campana i el forn, les voltes a l'escala, les bigues de fusta, els murs de pedra o els ampits centenaris.

Les cases de cós de carrer Santa Engràcia 14 i 16 han estat reformades íntegrament respectant la seva idiosincràsia i donant valor a la tradició arquitectònica. Ambdues cases daten del 1868 i van ser construïdes per Mateu Serra Tauran, industrial tèxtil impulsor de la fàbrica de Les Sedes i de la colònia tèxtil de l'Ametlla de Merola (Berguedà).

Durant la reforma, s'ha dut a terme la neteja de les voltes i la campana per mostrar les rajoles artesanals. També s'han reproduït els ampits malmesos de les finestres, a partir de fotografies, i s'ha recuperat el forn que estava ple de runes. A nivell estructural, s'han conservat les bigues de fusta, retirant capes de pintura i mostrant els panys de les antigues parets de pedra. Restaurar aquestes cases i recuperar el nostre llegat patrimonial fa que valgui la pena.

5. Cal Notari

*C/ Sant Miquel, 9
s. XVIII*

Cal Notari és una masia senyorial de tres cossos, amb dues plantes i golfes i sala de lluir sobre la porta principal. L'aspecte final de cal Notari es va confeccionar amb la reforma de 1717, enguany en celebrem els 300 anys, com mostra la inscripció de la portalada de fusta. En el moment de la reforma cal notari conjugarà a la perfecció els usos agrícoles entorn del vi, l'habitatge familiar i de prestigi social pròpi de la nissaga de notaris que hi residien. La casa es va reformar l'any 1997 per convertir-la en multi-habitatge conservant espais comuns com el distribuïdor principal que és l'objecte de visita de l'Open House d'enguany.

6. Teatre de la Massa

Plaça del Teatre, s/n – Vilassar de Dalt

Autor: Rafael Guastavino i Moreno (1881); Solà Morales, Dilmé i Fabré, 2002

Guastavino va dissenyar una sala circular coberta amb una cúpula de 17 metres de diàmetre i rebaixada amb una fletxa de 3 metres, amb un llanterna central coronada amb un cupulí de 4 metres de diàmetre que il·lumina tot l'espai. La novetat per a l'època està en el sistema constructiu d'aquesta cúpula: una doble capa de maons lligats per ciment importat que té un gruix d'entre 5 i 7 centímetres, reforçada per 18 meridians i 5 paral·leles -comptades les extremes- de maó de pla.

La sala es compon de dues parts: al centre i sota la cúpula hi ha la platea, mentre la cúpula descansa sobre una zona perimetral de voltes de canó que emmarquen les llotges amb columnes. Les divuit parts que dibuixen els meridians de la cúpula es projecten sobre la zona perimetral: tres corresponen a l'escenari, una part a cada banda de l'escenari corresponia a l'accés a les llotges i les tretze restants cobreixen simètricament les llotges del primer pis, que corresponien als dotze socis fundadors i a la junta de l'entitat. Aquest teatre és l'última obra de Rafael Gustavino a Catalunya abans d'esdevenir un dels referents més destacats de l'arquitectura dels segles XIX i principis del XX als Estats Units d'Amèrica.

7. Can Banús (Museu Arxiu de Vilassar de Dalt)

C/ Marquès de Barberà, 9

Segles XIV-XIX

El Museu Arxiu de Vilassar de Dalt està situat en una masia del nucli urbà de Vilassar de Dalt documentada el segle XIV com a mas Canal, com a mas Serra els segles XV i XVI i com a can Banús des del segle XVII. Conserva dos bonics finestral gòtics i la porta principal amb arc de plec a llibre. L'any 1886 l'era del mas es van transformar en un jardí romàntic que encara es conserva. El Museu Arxiu de Vilassar acull la col·lecció arqueològica local i realitza diferents exposicions temporals durant l'any.